

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **S. k. s. H., z. s., IČO X**
sídlem tř. 1. m. 1330, H. I – M., X H.
zastoupený advokátem Mgr. Alešem Zdráhalou
sídlem Přerovská 33, Olomouc

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1056/40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4. 3. 2022, č. j. KUOK 19037/2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Krajský soud se již podruhé zabýval tím, zda správní orgány oprávněně nařizují žalobci zajistit, aby se na jeho střelnici v lokalitě P. H. v Hr. střílelo jen ze vzduchovek a malorážek.
2. Městský úřad H. (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 17. 10. 2016 nařídil žalobci, jakožto vlastníku uvedené střelnice, podle § 134 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, aby zabezpečil užívání stavby střelnice v lokalitě P. H. v H. na pozemcích parc. č. st. X a XA v katastrálním území H. v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975,

č. j. výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 (dále jen „Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975“) a kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978, č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336 (dále jen „Kolaudační rozhodnutí z roku 1978“), podle nichž střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2017 zamítl odvolání žalobce a uvedené rozhodnutí potvrdil.

3. Zdejší soud ale rozsudkem ze dne 26. 3. 2019, č. j. 65 A 27/2017-71, rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť podle něj sice bylo v řízení před správními orgány prokázáno, že omezení provozu střelnice jen na střelbu ze vzduchovek a malorážek bylo vtěleno do Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, jakožto podmínka vyplývající ze závazného posudku Ministerstva zdravotnictví ČSR, Českého inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31. 7. 1974, č. j. ČIL-485-26.6.1974 (dále jen „Posudek ČILZ“), nebylo však bez pochybností prokázáno, že by se toto rozhodnutí vztahovalo právě na střelnici na pozemku parc. č. XA, neboť se v něm hovoří o *zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB*, a nikoli o *střelnici na pozemku parc. č. XA*. Rovněž podle krajského soudu nebylo bez pochybností prokázáno, že pokud Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 uvádí, že má být střelnice na pozemku parc. č. XA, resp. objekty, které ji tvoří, užívány pouze k účelům, *pro něž bylo vydáno povolení*, myslí tím skutečně Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, neboť se jako možné „povolení“ nabízelo i stavební povolení Městského národního výboru v H. ze dne 12. 10. 1967, č. j. Výst /1316/67-Iš/264 (dále jen „Stavební povolení z roku 1967“), v němž odkaz na Posudek ČILZ, ani jinak vyjádřené omezení typu zbraní nefigurovalo.
4. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 6. 11. 2019 rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 10. 2016 zrušil a uložil mu, aby v dalším řízení řádně zjistil skutkový stav a řídil se pokyny soudu. Rozhodnutím ze dne 29. 10. 2020 stavební úřad znovu uložil žalobci povinnost zjednat nápravu při užívání jeho střelnice, avšak toto rozhodnutí zrušil žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 1. 2021 (pro porušení § 36 odst. 3 správního řádu, absence některých podkladů rozhodnutí ve spise a rozpornost některých úvah stavebního úřadu).
5. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2021, č. j. OSUZPD/35068/20-13 poté stavební úřad znovu uložil žalobci povinnost zjednat nápravu při užívání jeho střelnice ve smyslu zabezpečení střelby jen ze vzduchovek a malorážek. Žalovaný pak v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

B) Stručné shrnutí obsahu podání účastníků

Žaloba

6. Žalobce žalobou požadoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Správní orgány se podle něj neřídily závazným právním názorem soudu. Stavební úřad rezignoval na přetrvávající rozpory v podkladech a záměrně se jimi vůbec nezabýval. Z podkladů podle žalobce vyplývá, že areál střelnice P. H. byl v době vydání Stavebního povolení z roku 1967 i Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 tvořen dvěma samostatnými pozemky parc. č. XB a XA. Řádné odlišování obou pozemků v dokumentech podle žalobce vylučuje existenci písařské chyby, argumentace správních orgánů tak není logická a podložená důkazy. Správní orgány podle žalobce spojily všechny projektové a technické dokumentace „do jedné kupy“, aby spojitost mezi stavbou střelnice na pozemku parc. č. XA a Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975 cíleně vytvořily, přestože se technické zprávy vážou zřetelně ke dvěma různým stavbám, a to ke stavbě zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB a ke stavbě střelnice na pozemku parc. č. XA.

7. Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 podle žalobce povolilo užívání stavby střelnice bez jakýchkoliv omezení v užívání druhů zbraní, pouze jako podmínku č. 4 předpokládalo stanovení režimu střelby, k čemuž došlo na základě stanoviska balistika ze dne 17. 9. 1975 výměrem správy SNB v P. ze dne 16. 1. 1977, kterým bylo povoleno užívání i velkorážních zbraní a který byl zaslán v roce 1981 na M. v H. Skutečnost, že střelnice bude užívána i pro velkorážní zbraně tedy byla úřadům řádně oznámena a doložena, přičemž nikdy nebyly vzneseny žádné námitky.
8. Žalobce poukázal také na Ústavním soudem akcentovaný princip dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci. Uvedl, že střelnice je pro střelbu velkorážních zbraní užívána již od roku 1981 a že sám žalovaný v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004 došel k závěru, že Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 se na Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 neodvolává a neurčuje ani žádné podmínky omezující provoz střelnice.
9. Ve prospěch provázanosti Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 podle žalobce nelze argumentovat ani rozsudky z civilního sporu o posouzení míry hluku ze střelnice, neboť tím, zda má žalobce povolenou střelnici pouze na malorážky, se soud zabýval jen jako otázkou předběžnou.
10. Podle žalobce nelze dojít k závěru, že existuje přímá vazba mezi Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978 a Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975. Podmínka dodržení Posudku ČILZ platí podle něj pro úplně jiný pozemek, než na kterém střelnice opravdu stojí. Podle žalobce je neakceptovatelné, aby správní orgány stanovovaly podmínky užívání stavby, které reálně neexistují.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve spise se podle něj nachází ověřená přehledná situace střelnice pro malorážku, zpracovaná na podkladě tehdy platné katastrální mapy, ze které je zřejmé, že se v dané lokalitě nacházel pouze jeden pozemek pod stavbou střelnice, který tvarem zhruba odpovídá současným pozemkům parc. č. XB a XA dohromady. Dále uvedl, že v technické zprávě je uvedeno, že se střelnice nachází na pozemku parc. č. XB a severní strana je oplocena od pozemku parc. č. XC, takže je zřejmé, že (tehdejší) pozemek parc. č. XB sousedil s pozemkem parc. č. XC, se kterým nyní sousedí jen pozemek parc. č. XA. Stavebnímu úřadu lze podle žalovaného vytknout jen nečinnost, neboť důvod k postupu podle § 134 odst. 3 stavebního zákon nastal již v roce 2011, kdy na základě oznámení Policie ČR o užívání předmětné střelnice nepovolenými zbraněmi obdržel žalobce od stavebního úřadu 5 výzev ke zjednání nápravy ve smyslu § 134 odst. 2 stavebního zákona. Dále žalovaný doplnil, že s ohledem na znění § 126 odst. 1 stavebního zákona lze usoudit, že předmětnou střelnici lze užívat jen k účelu stanovenému v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975. Žalobcem namítané povolení provozu střelnice Policií ČR podle zákona o střelných zbraních zejména osvědčuje bezpečnost provozu střelnice pro různé typy zbraní, což ale neznamená, že je jejich užívání přípustné.

Replika žalobce

12. Žalobce v replice vytkl žalovanému, že se ve spise jím zmíněná ověřená přehledná situace nenachází. Dále podle žalobce žalovaný záměrně zkreslil údaje vyplývající z technické zprávy (označené jím 1/1) o poloze předmětné střelnice. Se stavbou střelnice na pozemku parc. č. XA nemají tato technická zpráva ani Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 nic společného, obojí se týká stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB. Dále dodal,

že žalovaným předestřený výklad § 126 odst. 1 stavebního zákona je podle žalobce svévolný a v rozporu s rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 1. 2020, č. j. 127240/2019/OSR/7787.

Jednání soudu

13. Při jednání soudu setrvali účastníci na svých stanoviscích.

C) Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím vydávaným stavebním úřadem v reakci na zjištění učiněná v rámci stavebního dozoru.
16. Podle § 134 odst. 2 věty první stavebního zákona *zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Podle odst. 3 věty první téhož ustanovení nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednaní nápravy nařídí; při provádění stavby může rozhodnout o přerušení prací a stanovit podmínky pro jejich pokračování.*
17. V posuzovaném případě stavební úřad rozhodnutím podle § 134 odst. 3 stavebního zákona nařídil žalobci zjednaní nápravy stavu spočívajícího ve zjištěném užívání stavby střelnice v rozporu s povoleným účelem. Skutečnost, že vydání tohoto rozhodnutí předcházela marná výzva stavebního úřadu ke zjednaní nápravy ve smyslu § 134 odst. 2 stavebního zákona (ze dne 11. 4. 2011), žalobce nerozporoval.

Dodržení závazného právního názoru soudu.

18. Podle žalobkyně se správní orgány neřídily závazným pokynem krajského soudu, neboť se nezabývaly přetrvávajícími rozpory v podkladech a při hodnocení důkazů postupovaly svévolně.
19. Krajský soud, jak je již uvedeno výše, dospěl v rozsudku ze dne 26. 3. 2019, č. j. 65 A 27/2017-71 výkladem Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 a Posudku ČILZ k závěru, že pro stavbu zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB byla stanovena podmínka, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. S ohledem na další skutkové nejasnosti ale týmž rozsudkem uložil žalovaném zjistit, zda existovala stavba střelnice pouze na pozemku parc. č. XA, nebo i na pozemku parc. č. XB, ujasnit, co bylo myšleno pod označením *zařízení střelnice* v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, poté se zabývat tím, zda lze uvedení parc. č. XB v tomto rozhodnutí považovat za písařskou chybu, vysvětlit vztah mezi Stavebním povolením z roku 1967 a Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975, a poté učinit přezkoumatelnou úvahu o tom, zda skutečně existuje provázanost Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, tj. zda se omezení na střelbu ze vzduchovek a malorážek vztahuje na střelnici na pozemku parc. č. XA, jejíž užívání bylo povoleno Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978.

20. Stavební úřad v novém rozhodnutí dospěl k závěru, že stavba střelnice existovala vždy pouze na pozemku parc. č. XA. Poukázal na obsah žádosti ze dne 30. 5. 1974 o zahájení řízení o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967 za účelem provedení stavby střelnice v prostoru P. H., k níž byla přiložena technická zpráva, v níž byl žadatelem popsán záměr tak, že „*uvvažovaná stavba střelnice se nachází v areálu P. H. v H. na parc. č. XB pod čís. XA*“. Dále stavební úřad z technické zprávy ocitoval pasáž popisující umístění stavby střelnice podle světových stran a sousedních pozemků (pozemek parc. č. XC na severovýchodě, rezervace H. na jihovýchodě a pozemky parc. č. XD a XC na jihozápadě), v němž akcentoval to, že i předmětná technická zpráva hovoří o „*střelnici v areálu P. H. v H. na parc. č. XB pod čís. XA*“, a dále z ní ocitoval pasáž popisující rozměry a materiálové složení stavby (prefabrikované dílce střelnice S. a klasické přístavby klubovny a šatny, rozměry střeliště 24,5 m x 3,6 m, klubovna a šatna 9,9 m a 4,3 m a oplocení 247 m). Dále stavební úřad uvedl, že dne 10. 7. 1974 bylo řízení přerušeno a žadatel byl vyzván k doplnění vyjádření ministerstva lázní a zřidel, přičemž rozhodnutí o přerušení uvádí, že jde o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967 za účelem provedení „*stavby střelnice*“ v oblasti „*P. H.*“. Řízení pak bylo podle stavebního úřadu doplněno o Posudek ČILZ, z něž stavební úřad akcentoval, že posudek byl podán k „*dobudování střelnice S. v H. na lokalitě zv. P. H.*“, přičemž v jeho podmínce č. 2 bylo uvedeno, že „*Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek*“. Ze stavebním úřadem ověřené projektové dokumentace, která je součástí rozhodnutí, je přitom podle stavebního úřadu zřejmé, že se jednalo právě o stavbu popsanou ve výše uvedené technické zprávě. Následně pak bylo podle stavebního úřadu vydáno Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, které v bodě 8 přímo odkazuje na Posudek ČILZ. Dále stavební úřad uvedl, že 31. 3. 1978 požádal S. H. o provedení kolaudačního řízení dokončené stavby střelnice v areálu P. H., přičemž k žádosti doložil dokumentaci skutečného provedení stavby, z níž je zase zřejmé, že se jedná o tutéž střelnici, která byla povolena Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975. Rovněž odkázal na Geometrický plán č. 950-8-30-78-79081 z 21. 8. 1978 zakreslující areál střelnice na pozemku parc. č. XA a zděnou stavbu na pozemku parc. č. st. X. Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 podle stavebního úřadu na Rozhodnutí o přípustnost stavby z roku 1975 přímo navazuje a uvádí-li, že stavba může být užívána jen k povolenému účelu, myslí se tím v souladu s § 126 odst. 1 stavebního zákona účel uvedený v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, včetně podmínky č. 8, tj. dodržení Posudku ČILZ.
21. Dále stavební úřad zdůraznil, že tentýž závěr potvrdil i ministr pro místní rozvoj ve sdělení ze dne 12. 11. 2022, č. j. 10033/2002-26. Rovněž ocitoval ze stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 9. 9. 2002, č. j. ČIL-5.9.2002/24483-D k žádosti o revokaci Posudku ČILZ, že při povolování uvedené střelnice v roce 1974 se z hlediska ochrany přírodních léčebných lázní lázeňského místa T. n. B. vycházelo ze skutečnosti, že střelnice bude sloužit jen pro střelbu ze vzduchovek a malorážek, střelba z kulových zbraní nebyla povolena s tím, že je-li třeba střelnici z kulových zbraní v H. zřizovat, pak je ji nutné umístit mimo hlukový dosah přírodních léčebných lázní lázeňského místa Teplice na Bečvou.
22. Ze situace „*Střelnice pro malorážku H.*“ v měřítku 1:250 z května 1966, jež byla součástí Stavebního povolení z roku 1967, i ze „*Situace Střelnice pro S. H.*“ v měřítku 1:250, jež byla součástí Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, stavební úřad dovodil, že střelnice byla povolena na pozemku parc. č. XB, který v tu dobu také existoval, avšak z geometrického plánu doloženého ke kolaudačnímu řízení již bylo zřejmé, že je střelnice umístěna na pozemku parc. č. XA, a proto je v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978 také tento pozemek uveden. Dále stavební úřad na str. 7 svého rozhodnutí podrobně analyzoval

údaje vyplývající z výkazu výměr obsaženého v geometrickém plánu z roku 1978 o rozměrech a poloze jednotlivých součástí areálu střelnice (střeliště, klubovna, šatna, plechová bouda) a uzavřel, že po porovnání údajů z technických zpráv, kolaudačního rozhodnutí, geometrického plánu a situačních plánů je zřejmé, že se od samého počátku, tj. od roku 1965, jednalo v oblasti P. H. o jedinou stavbu střelnice, která je stále na stejném místě (na pozemku parc. č. XA), což jednoznačně vyplývá z umístění střeliště Stamont. Údaj v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978 o umístění zařízení střelnice „v souladu s rozhodnutím...“, nelze podle stavebního úřadu zpochybňovat úvahami o umístění tohoto zařízení střelnice do plechové boudy na pozemku parc. č. XB (od roku 1978 st. 2939), ani na jiné zemními pracemi neupravené místo svažitého pozemku parc. č. XBS.

23. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se skutkovým závěrem stavebního úřadu i jeho právním hodnocením ztotožnil. Zdůraznil, že v technických zprávách, podle nichž byla stavba povolena, se nehovoří o zařízení, nýbrž o stavbě střelnice. Nad rámec úvah stavebního úřadu žalovaný dodal, že provázanost obou rozhodnutí lze dovodit i ze stanoviska balistika ze 17. 9. 1975, na které odkazuje podmínka č. 5 Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978, a které je de facto protokolem o rekognoskaci rozestavěné malorážkové střelnice provedené na místě samém. Údaje v tomto stanovisku o tom, že stavba byla započata bez vyjádření balistika, směr střelby je na východových a konstrukce střelnice je typu S., jsou podle žalovaného dostatečnými indiciemi pro závěr o provázanosti Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975. Dále zdůraznil, že názor, že střelba z velkorážných zbraní na předmětné střelnici je v rozporu s Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978, potvrdil i ministr pro místní rozvoj ve svém sdělení ze dne 12. 11. 2002.
24. Stavební úřad podle žalovaného dostatečně osvětlil i vztah mezi Stavebním povolením z roku 1967 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975. Uvedl, že Stavební povolení z roku 1967 bylo vydáno pro stavbu malorážkové střelnice, dne 30. 5. 1974 pak bylo S. H. požádáno o prodloužení uvedeného povolení, přičemž byly přiloženy 2 plánky a technická zpráva, a následně bylo Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975 rozhodnuto o přípustnosti stavby zařízení střelnice, které ostatně na žádost z 30. 5. 1974 odkazuje. Podle žalovaného tak nešlo de facto o prodloužení stavebního povolení z roku 1967, ale o změnu stavby před dokončením týkající se zařízení střelnice. „Zařízením střelnice“ zmíněným v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 byla podle žalovaného myšlena dřevěná konstrukce, k níž se dochovala technická zpráva a výkresy č. 03 (střelnice základy) a č. 02 (střelnice pohled – řez A, B), avšak již nelze z dochovaných materiálů zjistit, kde na pozemku měla být tato konstrukce umístěna a k čemu byla určena. Dále žalovaný dodal, že přístavba klubovny se šatnou byla povolena na základě žádosti ze dne 4. 8. 1987 rozhodnutím ze dne 12. 1. 1988. Skutečnost, že ve Stavebním povolení z roku 1967 a v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 je uveden pozemek parc. č. XB, zatímco v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978 pozemek parc. č. XA, ocitoval žalovaný pasáž z rozhodnutí Okresního úřadu Přerov ze dne 30. 10. 2000 o tom, že z podkladů pro stavební povolení bylo zjištěno, že stavba střelnice byla povolována na základě dokumentace obsahující situační výkres, kde ještě nebyl pozemek parc. č. XB rozdělen na další parcely, avšak je zřejmé, že se střelnice nachází na té části pozemku parc. č. XA, z níž oddělením vznikl pozemek parc. č. XA.
25. Uvedené shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů dokládá, že tyto závaznému pokynu soudu dostaly. Interpretací údajů z dostupných podkladů dospěly k závěru, že střelnice P. H. byla vždy jen jedna, a to na pozemku parc. č. XA, nicméně jak

žadatel o příslušná povolení, tak tehdejší stavební úřad v rámci povolovacího procesu užívali k identifikaci pozemků, na nichž se střelnice nachází, jednak nepřesný údaj o tom, že „*uvažovaná stavba střelnice se nachází v areálu P. H. v H. na parc. č. XB pod čís. XA*“ a také situační výkresy, na nichž byl vyznačen pouze pozemek parc. č. XB, ačkoli v té době z něj již byl pozemek parc. č. XA vyčleněn a existoval jako samostatný. Správní orgány vysvětlily také vztah mezi Stavebním povolením z roku 1967 a Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975, užití výrazu „zařízení střelnice“ v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, a následně učinily přezkoumatelnou úvahu o tom, že i přes všechny nejasnosti a nepřesnosti je Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 provázáno s Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975, a tudíž je provoz žalobcovy střelnice na pozemku parc. č. XA omezen jen na střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Samostatnost pozemků parc. č. XB a XA

26. Podle žalobce byl areál střelnice P. H. v době vydání Stavebního povolení z roku 1967 i Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 tvořen dvěma samostatnými pozemky parc. č. XB a XA, což vyplývá z geometrického plánu střediska Geodézie O. z roku 1987 s vyznačením opravy z roku 1967, z notářského zápisu Dr. B. z 19. 12. 1966 i z kupní smlouvy. Navíc je z geometrického plánu evidentní i existence hospodářské budovy č. e. X. Pozemek parc. č. XA tudíž v době rozhodování o povolení střelnice již prokazatelně existoval jako samostatný. Situace střelnice v měřítku 1:250, na níž odkazuje žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí, je podle žalobce součástí stavební dokumentace pro stavbu střelnice S. na pozemku parc. č. XA, již se týká Kolaudační rozhodnutí z roku 1978. H. pozemků parc. č. XA a XB vyznačená žalobcem na tomto plánu červenou přerušovanou čarou dokazuje, že stavba střelnice byla povolena a provedena od počátku na pozemku parc. č. XA a ne na pozemku parc. č. XB.
27. Uvedený závěr podle krajského soudu skutečně z obsahu předmětných listin vyplývá. Jeho zdůrazňování žalobcem ale podle krajského soudu nemá valný význam, neboť samostatnou existenci pozemku parc. č. XA v roce 1967, tj. již v době vydání Stavebního povolení z roku 1967, správní orgány v posuzované věci nepopíraly, nýbrž dospěly k závěru, že stavební úřad v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století v obou povolovacích aktech označil pozemek, na němž se povolovaná střelnice nachází, jako pozemek parc. č. XB proto, že vycházel z údaje uvedeného žadatelem v žádosti o vydání stavebního povolení, a dále proto, že na obou situacích v měřítku 1:250 (tj. na „Situaci Střelnice pro malorážku H.“ z května 1966, jež byla součástí Stavebního povolení z roku 1967, i na „Situaci Střelnice pro S. H.“, jež byla součástí Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975), je ještě uvedeno pouze číslo pozemku parc. č. XB. Argumentace žalobce jak tak v uvedeném ohledu k argumentací správních orgánů mimoběžná. Skutečnost, že na obou situačních plánech v měřítku 1:250 je skutečně uvedeno jediné parcelní číslo pozemku, a to XB, zatímco jeho oddělená část, již v té době náleželo již samostatné parc. č. XA, není na těchto plánech vyznačena, soud ověřil. Byť se tedy jednalo o stav v té době již neodpovídající skutečnosti, jednalo se zřetelně o podklad, z něhož stavební úřad tehdy vycházel, což vysvětluje, proč je v obou povolovacích aktech uveden právě pozemek parc. č. XB. Nejednalo se tak o písarskou chybu ve smyslu překlepu, což ani správní orgány netvrdí, ale o chybu ve smyslu nesprávnosti převzaté z uvedených podkladů. Tato nesprávnost pak byla napravena v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978, které již v souladu se skutečností hovoří o střelnici na pozemku parc. č. XA s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. XB.

Účelové smísení dokumentací dvou různých staveb

28. Podle žalobce žalovaný za účelem prokázání provázanosti Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 s Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975 účelově sloučil dvě technické zprávy a dva stavební plány a obojí vztáhl ke stavbě střelnice na pozemku parc. č. XA.
29. Podle žalobce se první technická zpráva a stavební plány (žalobcem označené č. 1/1 a 1/5) týkají stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB a vážou se ke Stavebnímu povolení z roku 1967, jímž městský národní výbor povolil provedení nejnutnějších oprav, z čehož je zřejmé, že se na uvedeném pozemku již střelnice, jejíž nejnutnější opravy byly povoleny, nacházela. Z popisu v technické zprávě č. 1/1 vyplývá, že se bude jednat o dřevěnou stavbu, což potvrzuje i stavební plán č. 1/5, kde jsou vyobrazeny nosné trámy, krokve a dřevěné pobočí. K těmto dokumentům se pak váže i Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, o čemž svědčí shodné č. j. na plánech a v uvedeném rozhodnutí, jakož i bod č. 6 tohoto rozhodnutí, kde se uvádí, že celá dřevěná konstrukce bude opatřena ochranným nátěrem. Naproti tomu druhá technická zpráva a stavební plány (žalobcem označené č. 3/1 a 3/2), obě opatřené razítkem tehdejší organizace S., se týkají stavby střelnice Stamont a přístavby klubovny a šatny na pozemku parc. č. XA, kde stavebním materiálem měly být cihly, eternitové roury, gumové pásy na střeliště a další materiál. Jen z těchto dokumentů pak vychází Kolaudační rozhodnutí z roku 1978, kde je rozměrově i tvarově popisována stejná stavba.
30. Žalovaný podle žalobce záměrně zkreslil údaje vyplývající z technické zprávy (označené jím 1/1) o poloze předmětné střelnice. Ačkoli totiž v současné době pozemek parc. č. XB nemá společnou hranici s pozemkem parc. č. XC, až do roku 2021 ji tyto pozemky měly, neboť teprve v roce 2021 vlastník pozemku parc. č. XB odprodal jeho část vlastníkovu pozemku parc. č. XE. Rovněž podle žalobce žalovaný při citaci z technické zprávy 1/1 vynechal část vypovídající o tom, že se mělo jednat o dřevěnou stavbu, tj. stavbu zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB, jejíž popis koresponduje s bodem 6 Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975. To potvrzuje i skutečnost, že technická zpráva uvádí, že jihozápadní strana je částečně oplocená parcela č. XD a v letošním roce již oplocená parcela č. XF, které ale s pozemkem parc. č. XA nesousedí, a dále je v této zprávě uvedeno, že střelnice sousedí s pozemkem parc. č. XF, s nímž pozemek parc. č. XA rovněž nesousedí. Se stavbou střelnice na pozemku parc. č. XA tak nemají tato technická zpráva ani Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 nic společného a obojí se týká stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB.
31. Ani tyto námitky nepovažuje krajský soud za důvodné. Žalovaný, jak je již uvedeno výše, si byl zřetelně vědom skutečnosti, že obsahem správního spisu týkajícího se Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 bylo více technických zpráv a výkresů, přičemž tyto odlišil a vysvětlil, k čemu se dle jeho názoru vztahuje dokumentace označovaná žalobcem číslem 1, tj. technická zpráva č. 1/1 a výkresy č. 1/2 a 1/3.
32. Krajský soud z obsahu správního spisu (červená složka) zjistil, že jsou v něm zařazeny tyto relevantní listiny:
- č. 1. 3 – listina nazvaná „Investiční úkol“ sepsaná Svazarmem Přerov dne 21. 7. 1966 a adresovaná M. v H., v níž je uvedeno, že jde o investiční úkol na výstavbu malorážkové střelnice v H., P. H. na pozemcích parc. č. XB a XA, kterou buduje Městská organizace S. v H. jako součást autokempingu. Dále je zde uvedeno, že plánky vypracoval Ing. P. v květnu 1966 a zahájení stavby bylo provedeno v roce 1965, práce na dokončení trvá doposud a ukončení bude v plánu v závěru roku 1966;

- č. l. 8 - Stavební povolení z roku 1967, podle něhož bylo podáním ze dne 21. 7. 1966 požádáno o povolení k provedení „*prací na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. XB kat. úz. H., P. H. dle schválené projektové dokumentace*“, načež stavební povolení bylo uděleno „*k provedení nejnutnějších oprav v rozsahu shora uvedeném a popsáném*“ za předpokladu dodržení podmínek v tomto povolení dále uvedených;
- č. l. 9 až 12 - plány opatřené razítkem „*Povoluje se k provedení za podmínek rozhodnutí ze dne 12. 10. 1967, č. j. Výst /1316/67-IŠ/264*“, a to plánek profilu v ose střelnice, dva příčné profily 1:100, „*Situace střelnice pro malorážku H.*“ v měřítku 1:250 z května 1966 (rozdělená na dvě části), na níž je celá střelnice, tj. střeliště a nosiče terčů, zakreslena na pozemku, označeném jako parc. č. XB, a „*Přehledná situace střelnice pro malorážku v H.*“ v měřítku 1:5000, kde je střelnice červeně zakreslena v severovýchodní části pozemku bez uvedení parc. č.;
- č. l. 13 - technická zpráva bez datace, která uvádí, že střelnice se rozprostírá v areálu P. H. na parcele č. XB s tím, že severní strana je oplocena od parcely č. XC, západní strana je ukončena oplocením S. H., východní strana oplocením soukromých parcel a lesem H. a jižní strana je ukončena oplocením soukromých parcel. Dále zpráva uvádí, že na parcele střelnice XB je proveden zářez do svahu o rozměrech cca 75 x 25 m s tím, že je třeba dokončit svahování ochranných valů, osázet travinami a dřevinami ke zpevnění svahů a provést vyrovnaní terénu. Dále podle zprávy bude po dokončení zemních prací provedeno zpevnění terénu střeliště, kde bude nutno provést betonové patky pro střelnici S., která je ve zprávě popsána jako montovaná, lehká konstrukce pro 15 stavů, má rozměry 2,2 šířka 21,5 délka, sestává se z buněk montovaných do sebe, je to hliníková konstrukce, stěny a střecha z vlnitého plechu, základový rám je přichycen šrouby do základů a podlaha se provádí ze šterkové drtě nebo betonové mazaniny;
- č. l. 14 - přebal složky nazvané „*Seznam příloh*“, kde jsou označeny plány odpovídající výše popsáným plánům na č. l. 9 až 12;
- č. l. 15 - žádost ze dne 27. 5. 1974, adresovaná M. v H. a opatřená jeho podacím razítkem ze dne 30. 5. 1974, v níž S. H. žádá o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967 za účelem provedení stavby střelnice v prostoru P. H. s tím, že přílohou jsou 2 x plánky + technická zpráva;
- č. l. 16 - protokol o rekognoskaci rozestavěné malorážkové střelnice ZO S. H. ze dne 17. 9. 1975, obsahující posudek balistika Ing. D., který uvádí, že výstavba střelnice se táhne již od r. 1962 a dodnes není dokončena, přičemž byla započata bez vyjádření balistika. Dále uvádí, že je střelnice umístěna ve svažitém terénu a na pokraji lesa zv. P. H., je připravena pro 20 stavů v krytém palebném stanovišti typu S., pro což ještě nejsou postaveny základy, směr střelby je na východojih, azimut 115° a dále popisuje umístění záchytných valů. Závěrem balistik uvádí, že dokončení výstavby povoluje po splnění svých požadavků (uvedl 3) s tím, že následně má žadatel požádat VB o provedení kolaudace a vydání povolení střeleckého provozu s tím, že poté povolí zbraně malorážku, malorážkovou pistoli i libovolnou, pistoli vz. 50 pro ZS a S58 pro střelby branců redukováným střelivem;
- č. l. 17 - žádost Sportovně střeleckého klubu H. ze dne 31. 3. 1978, doručené M. v H. dne 10. 4. 1978, o provedení kolaudačního řízení dokončené výstavby střelnice v areálu P. H. včetně oplocení;

- č. l. 18 sdělení Ministerstva zdravotnictví ČSR, Českého inspektorátu lázní a zřídelské ze dne 31. 7. 1974, doručené M. v H. 5. 8. 1974, v němž uvedené ministerstvo sděluje, že v příloze zasílá Posudek ČILZ jakožto závazný posudek k dostavbě střelnice S. H. na lokalitě P. H., přičemž za tímto sdělením je zařazen samotný Posudek ČILZ vyslovující s odkazem na § 72 odst. 1 písm.c) zákona č. 20/1966 Sb, o péči o zdraví lidu, a § 30 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 26/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů, souhlas k „dobudování střelnice S. H. na lokalitě zv. P. H.“ za předpokladu splnění podmínek, mj. „2. Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek“, s tím, že posudek je vydáván k žádosti Svazarmu, ZO Střelci H. ze dne 19. 6. 1974 a Okresního výboru S. v P. ze dne 19. 6. 1974 pro odbor výstavby M. v H., okres P., jako podklad pro vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby;
- č. l. 19 a 20 – celkem 4 plány (výkresy), a to půdorys v měřítku 1:100 (rozdělený na dvě části a opatřený razítkem M. v H. a popisem „Dokumentace dle skutečného provedení stavby“ z 6. 10. 1978), v jehož pravém horním rohu se nachází situační mapka, z níž je zřejmé, že se střelnice nachází na pozemku parc. č. XA, dále čelní pohled A, B v měřítku 1:100, a dále řez A-A' a B-B' se zakreslením záchytné clony (opatřený razítkem M. v H. a popisem „Dokumentace dle skutečného provedení stavby“ z 25. 10. 1978);
- č. l. 21 – geometrický plán č. 950-8-30-78-79081 ze dne 21. 8. 1978, v měřítku 1:1000 se zaměřením pozemků parc. č. XA, st. 2940 (popsán jako střelnice), XB a st. XG (popsán jako hospodářská budova);
- č. l. 22 – Kolaudační rozhodnutí z roku 1978, jím bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě P. H. v H. umístěné na pozemku parc. č. XA, s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. XB, přičemž stavba byla popsána takto: „Provedena výstavba areálu střelnice zákl. organizace S., a to kombinací prefabrikovaných dílců typ. Střelnice S. a klasické přístavby klubovny a šatny. Rozměry střeliště 24,50 m x 3,60 m, klubovna i šatna přizemní nepodsklepené objekty rozměrů 9,90 x 4,30 m, lokální vytápění. Areál oplocen drátěným pletivem výšky 150 cm, ocelové sloupky.“ Dále je v kolaudačním rozhodnutí uvedeno, že M. v H. stanoví pro užívání stavby podmínky, mj. „1) Po dobu trvání stavby budou objekty udržovány v řádném a užitelném stavu a užívány pouze k účelům, pro něž bylo vydáno povolení“. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že při místním šetření dne 4. 10. 1978 bylo zjištěno, že stavba střelnice byla vcelku umístěna v souladu s vydaným rozhodnutím, byly provedeny drobné změny oproti schválené projektové dokumentaci, k jednání předložil investor dokumentaci dle skutečného provedení, nepodstatné změny byly při jednání odsouhlaseny a investor předložil geometrický snímek se zaměřením dokončené stavby a doklady o provedených předepsaných odborných zkouškách (elektro, komíny, balistik);
- č. l. 23 – sdělení M. v H. adresované Základní organizaci S. o pozbytí platnosti omezení střelby na střelišti 1, v reakci na oznámení ze dne 24. 10. 1978 o odstranění kolaudačních závad a nedodělků, a to dokončení ochranné clony pro střeliště 1 a předložení projektové dokumentace ochranné clony dle skutečného provedení;
- č. l. 25 – sdělení ČILZ ze dne 31. 3. 1981, č. j. ČIL-485-26.3.1981, že souhlasí s prodloužením provozní doby na S. střelnici v lokalitě P. H. v H. v určené časy, čímž se upravuje bod č. 3 Posudku ČILZ a tento souhlas tvoří nově součást Posudku ČILZ;
- č. l. 46 - rozhodnutí M. v H. ze dne 10. 7. 1974, č. j. Výst. 1482/74-Rý/198-1134 o přerušení řízení podle § 29 zákona č. 71/1967 Sb., v němž je uvedeno, že uvedený úřad

přerušuje řízení o žádosti S. H. ze dne 30. 5. 1974 o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967 za účelem provedení stavby střelnice v oblasti P. H. v k. ú. H., neboť žadatel nepředložil vyjádření ministerstva lázní a zříděl;

- č. l. 47 – znovu Posudek ČILZ;
- č. l. 48 a 49 - Situace střelnice pro „S. H.“ v měřítku 1:250 z roku 1973 (rozdělená na dvě části), na níž je celá střelnice, tj. střeliště S. s klubovnou a dvoje montovatelné nosiče terčů pro pistole a pro malorážku, zakreslena na pozemku, označeném jako parc. č. XB;
- č. l. 50 - technická zpráva (označená žalobcem jako 1/1), popisující v bodě I. stavbu střelnice takto: „*Vlastní střelnice bude mít betonový základ šířky 30 cm a hloubky 90 cm pro postavení dřevěné konstrukce, jak je patrné z přiložených výkresů, která bude zastřešená a oba dva boky a zadní stěna budou pobity prkny síly 25 mm*“, dále v bodě II. popis oplocení, a následně rozpis materiálu;
- bez č. l. - mapa, opatřená dvěma razítky (doložkami) M. v H., osvědčujícími povolení k provedení zakreslených staveb za podmínek rozhodnutí ze dne 19. 6. 1975, č. j. výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572, a ze dne 4. 9. 1975, č. j. Výst/3075/75-Iš/529-248/2052, v níž jsou modře zakresleny stavby střelnice na pozemku parc. č. XA (1) a stavba oplocení na hranicích pozemku parc. č. XB (2);
- bez č. l. - technická zpráva (označená žalobcem jako č. 3/1), v jejímž bodě I. je stavba střelnice popsána takto: „*Vlastní výstavba se skládá se sloučení prefabrikovaných dílů střelnice S. a klasické přístavby klubovny a šatny. Vlastní rozměry střeliště jsou 24,50 m x 3,60 m, nadstřešení se prodlužuje o 0,70 m. Klubovna i šatna jsou v rozměrech 9,9 m x 4,30 m. Topení v obou místnostech je lokální na tuhá paliva*“, v bodě II. je pak uveden výpis materiálu.
- č. l. 51 - rozhodnutí ze dne 4. 9. 1975, č. j. Výst/3075/75-Iš/529-248/2052, jímž M. v H. povolil (podle § 11 zákona č. 87/1958 Sb. rozhodl o přípustnosti) oplocení pozemku parc. č. XB a XA;
- č. l. 52 - Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, v němž M. v H. uvedl, že vyřizuje žádost ze dne 30. 5. 1974 a na podkladě § 11 zákona č. 87/1958 Sb. v souladu s § 31 vyhlášky č. 144/59 Ú. l. po doplnění projektové dokumentace vydává rozhodnutí o *přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB v trati P. H. za předpokladu dodržení devíti podmínek, mj. 8) je třeba dodržet závazný Posudek ČILZ.*

33. Jakkoli je třeba žalovanému vytknout, že nedoložil soudu historické spisy v originálních složkách, z nichž by bylo snad lépe zřejmé, jak byly listiny, zejména ty neopatřené daty, do spisu zakládány, a která dokumentace byla přílohou kterého podání, neboť předložil jen složku obsahující listiny z více různých řízení, a to ještě nikoli důsledně chronologicky seřazených, je zřejmé, že se žalovaný v těchto listinách správně zorientoval a dospěl na jejich základě k jedinému možnému a logickému závěru o tom, že v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978 obsažená podmínka č. 1, že „*Po dobu trvání stavby budou objekty ... užívány pouze k účelům, pro něž bylo vydáno povolení*“, odkazuje, ač nikoli výslovně, na Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, a tudíž účelem, pro který bylo vydáno povolení, se rozumí účel splňující podmínky Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, tj. i v něm uvedenou podmínku č. 8 požadující dodržení Posudku ČILZ, jenž v bodě 2. umožnil střelnici užívat pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

34. Podle krajského soudu je zřejmé, že je-li ve Stavebním povolení z roku 1967 uvedeno, že bylo požádáno o povolení k provedení „*prací na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. XB kat. úz. H., P. H. dle schválené projektové dokumentace*“, pak touto dokumentací musela být (viz ověřovací razítko) dokumentace založená na č. l. 9 až 14 spisu (v červené složce), přičemž z obou situačních map, které jsou součástí této dokumentace, tj. jak ze „*Situace střelnice pro malorážku H.*“ v měřítku 1:250 z května 1966, tak z „*Přehledné situace střelnice pro malorážku v H.*“ v měřítku 1:5000, je zřejmé, že střelnice se od počátku nacházela na pozemku parc. č. XA. Ačkoli ani jedna z těchto map toto parcelní číslo neuvádí, je z polohového zakreslení střelnice v „*Přehledné situaci*“ a srovnání s okolními pozemky zřejmé, že pozemek bez uvedení parc. č., na němž je střelnice červeně zakreslena, svým tvarem a rozměrem odpovídá pozemkům parc. č. XB a XA dohromady. Ze „*Situace*“ v měřítku 1:250 je pak zase zřejmé, že ač je střelnice zakreslena na pozemku, označeném jako parc. č. XB, nachází se fakticky v té jeho části, která již v dané době byla samostatným pozemkem parc. č. XA. Vzhledem k tomu, že v textu „*Investičního úkolu*“ je uvedeno, že se má jednat o výstavbu malorážkové střelnice na pozemcích parc. č. XB a XA a jediným mapovým podkladem, na němž jsou vůbec nějaká parcelní čísla uvedena, byla „*Situace střelnice pro malorážku H.*“ v měřítku 1:250 z května 1966, kde je uveden jen parc. č. XB, nelze se divit, že Stavební povolení z roku 1967 hovoří o střelnici na pozemku parc. č. XB a nikoli správně XA.
35. Současně je již z obsahu žádosti (viz Investiční úkol č. l. 3) a z textu technické zprávy č. l. 13 zřejmé, že byly práce na výstavbě střelnice (ve smyslu výstavby celého areálu, tj. včetně provádění zemních prací a úprav terénu) zahájeny již před vydáním předmětného povolení (dokonce již v roce 1965), což podle krajského soudu vysvětluje možný důvod v uvedeném povolení použité formulace „*k provedení nejnutnějších oprav v rozsahu shora uvedeném a popsáném*“, neboť zkratka v době vydání povolení již řada prací byla fakticky provedena. V předmětném velmi stručném textu Stavebního povolení z roku 1967 ale není „*shora uvedeno a popsáno*“ nic, pouze je přeškrtnuto slovo „*údržbových*“, takže co do rozsahu povolených prací je relevantní pouze odkaz na schválenou projektovou dokumentaci. Povolení tak v roce 1967 bylo v souladu s touto dokumentací dokončit svahování ochranných valů, provést vyrovnaní terénu, zpevnit terén střeliště, zbudovat betonové patky pro střelnici S. a tuto střelnici namontovat a vytvořit podlahu. Z obsahu spisu ale není zřejmé, v jakém rozsahu fakticky k realizaci takto povolené stavby došlo.
36. Následně Svazarm požádal dne 30. 5. 1974 o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967 za účelem provedení stavby střelnice v prostoru P. H. Toto řízení bylo rozhodnutím M. v H. ze dne 10. 7. 1974 přerušeno z důvodu, že žadatel nepředložil vyjádření ministerstva lázní a zřidel. V reakci na to byl dne 5. 8. 1974 doručen M. v H. Posudek ČILZ vyslovující souhlas k dobudování střelnice S. H. na lokalitě zv. P. H. pod podmínkou, že bude střelnice sloužit jen pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Následně bylo dne 19. 6. 1975 vydáno Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, do nějž byla podmínka Posudku ČILZ vtělena, a dále dne 4. 9. 1975 rozhodnutí o přípustnosti stavby oplocení pozemku parc. č. XB a XA. Povolení obou staveb (střelnice i oplocení) bylo potvrzeno razítkem (doložkou) M. v H. na mapě (v červené složce správního spisu zařazené bez číslování před technickou zprávou označovanou žalobcem jako 3/1), z níž je zřejmé, že se jedná o střelnici nacházející se na pozemku parc. č. XA.
37. Mezi výrokem Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, který hovoří o „*stavbě zařízení střelnice na pozemku parc. č. XB*“, a doložkou opatřenou mapou, v níž je střelnice

zakreslena na pozemku parc. č. XA, existuje zřetelně rozpor. Žalobce tvrdí, že Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 se střelnice na pozemku parc. č. XA vůbec netýkalo, neboť se týkalo zcela jiné, nově plánované dřevěné střelnice na betonových základech na pozemku parc. č. XB popsané v technické zprávě označované jím jako 1/1 a zakreslené ve výkresech označovaných jím jako 1/2 a 1/3, které jsou rovněž opatřeny doložkou M. v H. „*Povoluje se k provedení za podmínek rozhodnutí ze dne 19. 6. 1975, č. j. výst./2354/74/75-Iš/405-173/1572*“. Tomuto závěru podle žalobce nasvědčuje jednak právě skutečnost, že Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 hovoří o pozemku parc. č. XB, a dále skutečnost, že v podmínce č. 6 tohoto rozhodnutí je uvedeno, že „*Po ukončení je nutno celou dřevěnou konstrukci opatřit ochranným nátěrem.*“, což podle žalobce potvrzuje, že povolovaná stavba měla být dřevěná, tj. odpovídající technické zprávě 1/1 a výkresům 1/2 a 1/3. Tato povolená dřevěná stavba s betonovými základy se podle žalobce skutečně nacházela na pozemku parc. č. XB, avšak dochovaly se jen zbytky jejích základů, zhruba alespoň jedním rozměrem odpovídající uvedeným výkresům. Jedině k této stavbě se tak podle žalobce váže podmínka dodržet podmínky Posudku ČILZ. Technická zpráva označená 3/1 se podle žalobce nevztahuje k ani jednomu z povolení, nýbrž jen ke Kolaudačnímu rozhodnutí z roku 1978, o čemž svědčí shodný popis dané stavby (střelnice S., klubovna a šatna) v této technické zprávě a v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978, které tudíž s Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 nijak nesouvisí a nenavazuje na něj.

38. S touto interpretací obsahu správního spisu ale nemůže krajský soud souhlasit. Nelze popřít, že existence dvou technických zpráv 1/1 a 3/1 a existence výkresů 1/2 a 1/3 (které nejsou součástí správního spisu obsaženého v červené složce, ale jsou přílohou žalobcova odvolání proti rozhodnutí ze dne 29. 10. 2020, založeného v modré složce) je poněkud matoucí. Ani na jedné z těchto technických zpráv není uvedeno, kdy byla pořízena, ani kdy byla předložena M. v H., tj. která z nich byla avízovanou přílohou žádosti S. o prodloužení Stavebního povolení z roku 1967, doručené M. v H. dne 30. 5. 1974, a která byla doložena až později. Obě technické zprávy ale mají prakticky shodný úvodní odstavec, v němž je uvedeno, že uvažovaná střelnice se nachází v areálu P. H. v H. „*na parcele č. XB pod č. XA*“, a dále obě zprávy pokračují prakticky shodným polohovým vymezením „*uvažované střelnice*“ tak, že severovýchodní strana je oplocena soukromým pozemkem parc. č. XC, jihovýchodní stranu tvoří vlastní rezervace H., jihozápadní strana je částečně oplocena soukromým pozemkem parc. č. XF a severozápadní stranu tvoří částečně oplocený pozemek parc. č. XD a pozemek parc. č. XH. Tato skutečnost podle krajského soudu svědčí sama o sobě o tom, že je v obou zprávách popisována střelnice umístěvaná na stejném místě. Pokud by totiž v jednom případě byla popisována střelnice, jež měla být umístěna na pozemku parc. č. XB (podle žalobce dřevěná střelnice na betonových základech popisovaná v technické zprávě 1/1 a výkresech 1/2 a 1/3), zatímco v druhém případě zděná stavba s montovanou střelnicí S. (popisovaná v technické zprávě 3/1), nepochybně by popis sousedních pozemků vypadal v obou případech odlišně a nescházela by v něm zmínka o druhé střelnici, plánované či nacházející se vždy na sousedním pozemku (tj. v případě střelnice na pozemku parc. č. XB zmínka o pozemku parc. č. 1834/4 a naopak). Krajský soud má tudíž za to, že sám o sobě ne zcela srozumitelný údaj uvedený v obou technických zprávách, že se má střelnice nacházet „*na parcele č. XB pod č. XA*“, svědčí o tom, že autor technické zprávy považoval pozemek parc. č. za součást pozemku parc. č. XB, popř. chtěl zdůraznit, že se pozemek parc. č. XA z pozemku parc. č. XB vyčlenil, každopádně popisoval vždy stejnou střelnici, a to střelnici na pozemku parc. č. XA.

39. Existenci jediné střelnice podporuje dále skutečnost, že součástí spisu je Situace střelnice pro „S. H.“ v měřítku 1:250 z roku 1973 (rozdělená na dvě části), na níž je celá střelnice, tj. střeliště S. s klubovnou a dvoje montovatelné nosiče terčů pro pistole a pro malorážku, zakreslena na pozemku, označeném sice jako parc. č. XB, avšak stejně jako v případě situace z května 1966, která byla podkladem Stavebního povolení z roku 1967, je z polohy této střelnice zřejmé, že se nachází v místě odpovídajícím pozemku parc. č. XA, který jen v této zřetelně starší mapě ještě není jako samostatný vyznačen. Dřevěná střelnice s betonovými základy na pozemku parc. č. XB není na žádné dochované situační mapě zakreslena, a to ani samostatně, ani vedle střelnice na pozemku parc. č. XA.
40. Dále pro podporu závěru, že se Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 vztahuje ke střelnici na pozemku parc. č. XA, na němž měla tato být, jak již soud vysvětlil výše, vybudována již na základě Stavebního povolení z roku 1967, svědčí text žádosti S. ze dne 27. 5. 1974 hovořící o „prodloužení Stavebního povolení z roku 1967“, jakož i průvodní dopis ČILZ k Posudku ČILZ hovořící o „dostavbě střelnice“ a Posudek ČILZ hovořící o „dobudování střelnice“. Všechny tyto dokumenty totiž hovoří o dobudování původní střelnice, nikoli o nově plánované střelnici na pozemku parc. č. XB, odlišné od střelnice na pozemku parc. č. XA, k níž se vztahovalo Stavební povolení z roku 1967.
41. Rovněž tvrzení žalobce o tom, že se Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 vztahuje ke stavbě dřevěné střelnice na betonových základech na pozemku parc. č. XB, neposkytuje žádné rozumné vysvětlení existence uvedené doložkou opatřené mapy (v červené složce správního spisu za č. l. 50), v níž je střelnice povolena Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975 zakreslena na pozemku parc. č. XA a nikoli na pozemku parc. č. XB, o němž žalobce tvrdí, že se jej toto rozhodnutí mělo týkat.
42. Žalobce ostatně podle krajského soudu není konzistentní v tvrzení o tom, k čemu měla stavba na pozemku parc. č. XB sloužit. Zatímco totiž v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí a v žalobě tvrdil, že se mělo jednat o dřevěnou střelnici, z obsahu rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001, č. j. 8296/01-33/599 (viz listina označená 1/7 v červené složce) vyplývá (viz str. 2, odstavec 4), že žalobce v odvolání proti rozhodnutí Okresního úřadu Přerov ze dne 30. 10. 2000, č. j. RR/vl.2221/00 uváděl, že se Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 vztahuje na stavbu skladu, který je na tomto pozemku umístěn.
43. Ve prospěch žalobce tvrzení, že se Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 vztahuje na stavbu dřevěné střelnice na pozemku parc. č. XB, odlišné od střelnice, která byla kolaudována Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978 na pozemku parc. č. XA, jednoznačně nesvědčí ani poslední věta podmínky č. 6 obsažené v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 „*Po končení je nutno celou dřevěnou konstrukci opatřit ochranným nátěrem*“, neboť i z technické zprávy 3/1 a výkresů k dokumentaci skutečného provedení stavby, vyplývá, že i stavby na pozemku parc. č. XA, na něž se Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 nesporně vztahuje, byly částečně pobity prkny a obsahovaly dřevěné hranoly, takže se k nim mohla rovněž uvedená podmínka vztahovat.
44. Žalovaný, jak soud již uvedl výše, se nakonec s žalobcem namítanou existencí dvou technických zpráv vypořádal v napadeném rozhodnutí tak, že označil Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 za rozhodnutí o změně stavby před dokončením (tj. stavby povolené Stavebním povolením z roku 1967), přičemž v něm uvedené *zařízení střelnice* interpretoval jako dřevěnou konstrukci, k níž se dochovala technická zpráva 1/1 a výkresy

1/2 a 1/3, o níž ale již nelze zjistit, kde na pozemku měla být tato konstrukce umístěna a k čemu byla určena. Tento závěr, byť vedený zcela pochopitelnou snahou existenci dvou dokumentací rozumně objasnit, je podle krajského soudu sice nepodložený, avšak možný. Podstatné však je podle krajského soudu to, že existence technické zprávy 1/1 a výkresů 1/2 a 1/3 nemůže vést k závěru, že se jednalo o dokumentaci nové střelnice, jež se měla nacházet vedle střelnice, jež začala být budována již na základě Stavebního povolení z roku 1967 a následně měla být dobudována. Obsah správního spisu neposkytuje podklady pro tvrzení žalobce, že by se střelnice měla nacházet na pozemku parc. č. XB, neboť není zřejmé, kde přesně se tak mělo stát (tato tvrzená střelnice nebyla nikdy zobrazena na žádném situačním mapovém podkladu), a pokud sám žalobce dříve označoval stavbu na pozemku parc. č. XB za sklad. Konstrukci, že by tato dřevěná střelnice byla předmětem Posudku ČILZ, a poté povolena Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975, avšak následně zřejmě nebyla dobudována, a tudíž ani kolaudována, zatímco na pozemku parc. č. XA byla střelnice zkolaudována, aniž se dochovalo rozhodnutí o jejím povolení a povolovací dokumentace vůbec, přičemž byla zkolaudována bez vyžádání závazného posouzení ČILZ, je třeba odmítnout jako zcela nevěrohodnou a nelogickou.

45. Krajský soud se tudíž ztotožňuje se závěrem žalovaného, že obsah správního spisu vede k jedinému racionálnímu závěru, a to, že se od počátku jednalo o jedinou střelnici. Střelnice, ve smyslu areálu tvořeného samostatnými stavbami, resp. zařízeními – úpravy terénu, přístupové chodníky, střeliště, klubovna, šatna, záchytné stěny a nosiče terčů, se vždy, tj. již od roku 1967, měla nacházet a nachází na pozemku parc. č. XA (z toho střeliště, klubovna a šatna na následně samostatně zaměřeném pozemku parc. č. st. X), přičemž nejen přístupová komunikace, ale i pásmo bezpečnostního prostoru (viz geometrický plán z roku 1978) a hospodářská budova parc. č. st. XG bez jasného účelového určení (dnes zřejmě pozemek parc. č. XI) se nacházejí na pozemku parc. č. XB. Pokud tedy Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 uvádí, že má být střelnice na pozemku parc. č. XA, resp. objekty, které ji tvoří, užívány pouze k účelům, *pro něž bylo vydáno povolení*, myslí tím skutečně bez důvodných pochybností Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, obsahující odkaz na Posudek ČILZ.

Absence omezení užívání střelnice v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978

46. Podle žalobce Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 povoluje užívání stavby střelnice bez jakýchkoliv omezení v užívání druhů zbraní a na žádné jiné rozhodnutí neodkazuje.
47. Krajský soud k tomuto tvrzení žalobce uvádí, že formálně striktně vzato je toto tvrzení pravdivé. Přímý výslovný odkaz na rozhodnutí, jímž byla kolaudovaná stavba povolena, Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 neobsahuje, stejně jako neobsahuje výslovné omezení v užívání druhů zbraní, avšak podmínka¹⁾ tohoto rozhodnutí odkazuje na účel užívání, pro který bylo vydáno povolení, jímž bylo právě Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, které v bodě 8 podmínilo povolení užívání stavby dodržením Posudku ČILZ, jenž zase podmínil svůj souhlas se stavbou tím, že střelnice bude sloužit jen pro malorážky a vzduchovky.

Ochrana práv nabytých v dobré víře

48. Žalobce v žalobě poukázal na podmínku 4) Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 která zní takto: „*Pro areál střelnice bude stanoven režim střeleb. Bude v jednom vyhotovení po schválení příslušnými odbornými orgány zaslán odboru výstavby MěstNV H.*“

49. Podle žalobce ke splnění této podmínky došlo, neboť balistikem jako znalcem v oboru byl vypracován provozní řád střelnice spolu s režimem jejího využití a rozsahem použitelných zbraní. Dále odkázal na stanovisko balistika ze dne 17. 9. 1975, v němž je uvedeno, že po splnění dalších jeho podmínek (myšleno stavebních podmínek vztahujících se k výstavbě střeleckých stanišť, zástěn apod.) budou povoleny malorážní i velkorážní pistole. Na základě tohoto provozního řádu pak podle žalobce Policie (tehdejší správa S .v P.) vydala dne 16. 1. 1977 výměr pro používání a provoz střelnice, kterým povolila užívání i velkorážních zbraní a který byl v souladu s podmínkou 4) Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 zaslán v roce 1981 na M. v H. Skutečnost, že střelnice bude užívána i pro velkorážní zbraně, tedy byla podle žalobce úřadům řádně oznámena a doložena, přičemž nikdy nebyly vzneseny žádné námitky. Dále pak byl podle žalobce dodatkem k výměru z roku 1977 v roce 1997 Policií ČR soubor zbraní rozšířen o brokovnici, a následně (na základě posudku J. Z. z roku 1994) byl rozhodnutím Policie ČR ze dne 14. 2. 2000 soubor povolených zbraní ještě rozšířen o další malorážní i velkorážní zbraně. Dle současné zákonné právní úpravy tomuto podle žalobce koresponduje § 52 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních). Se střelbou z velkorážních zbraní počítá podle žalobce i provozní řád schválený posudkem soudního znalce Ing. P. č. X ze dne 14. 10. 2012.
50. Krajský soud k této námitce uvádí, že přestože jsou žalobcem zmíněné listiny součástí správního spisu (založeny v červené složce na č. l. 24, 31, 32, 35 a 45), nevyvrací jejich obsah platnost Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a v něm uvedené podmínky 1) odkazující na účel užívání povolený Rozhodnutím o přípustnosti stavby z roku 1975, tj. užívání jen pro vzduchovky a malorážky. Povolení provozu střelnice Policií ČR podle zákona o střelných zbraních a balistické posudky osvědčují technickou způsobilost provozu střelnice pro vymezené typy zbraní, což ale neznamená, že je jejich užívání přípustné z hlediska předpisů stavebních.
51. Žalobcem nebylo nikdy zpochybněno, že se střelnice na pozemku parc. č. XA nachází v chráněném území lázeňského místa T. n. B. Posudek ČILZ v úvodu sděluje, že se lokalita P. H. nachází v širším prozatímním ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa T. n. B. Podle § 30 odst. 1 písm. b) bod 2 vyhlášky č. 26/1972 Sb. tudíž bylo povinností stavebního úřadu (tehdy M.) před vydáním stavebního povolení (tehdy rozhodnutí o přípustnosti stavby) vyžádat závazný posudek ČILZ, přičemž takové povolení nebyl podle § 30 odst. 2 uvedené vyhlášky oprávněn bez kladného posudku ČILZ vydat a podle § 30 odst. 3 uvedené vyhlášky byl stavební úřad povinen ve stavebním povolení vydání závazného posudku ČILZ a splnění podmínek v něm stanovených konstatovat. To se v případě střelnice v lokalitě P. H. stalo, Posudek ČILZ byl vydán, v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 konstatován a užívání povolované stavby bylo podmíněno splněním podmínek v tomto posudku uvedených, tj. i podmínky, že bude střelnice sloužit jen ke střelbě ze vzduchovek a malorážek. Skutečnost, že balistik následně konstatoval způsobilost a bezpečnost předmětné střelnice i pro střelbu z dalších typů zbraní, jakož i fakt, že použití takových zbraní na dané střelnici povolila Policie ČR (dříve S.) a velkorážné a další zbraně jsou zmíněny v provozním řádu střelnice, platnost Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 ani Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 nemůže nijak ovlivnit.
52. S výše uvedeným ostatně zcela koresponduje obsah písemností zasílaných ministerstvem zdravotnictví v roce 2000 až 2002 (založeny na č. l. 36 až 40 v červené složce správního spisu) žalobci, v nichž toto opakovaně konstatuje, že trvá na dodržování podmínky č. 2 Posudku

ČILZ ve znění doplnění z 31. 3. 1981 (souhlas se změnou provozní doby) vtělené do Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 a skrze něj do Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978, vytýká žalobci porušování této podmínky umožňováním střelby z velkorážných zbraní, sděluje, že neshledal žádné skutečnosti odůvodňující revokaci podmínek Posudku ČILZ, a upozorňuje, že provoz střelnice narušuje režim vnitřního lázeňského území lázeňského místa Teplice nad Bečvou, což se projevuje stížnostmi lázeňských hostů. V neposlední řadě je pak třeba poukázat také na výzvu ministerstva zdravotnictví Policii ČR z 15. 6. 2010, č. j. ČIL-14.6.2010/35154-Ho (č. l. 44 správního spisu v červené složce), k uvedení povolení Okresního ředitelství PČR P. ze dne 14. 2. 2000, č. j. ORPR-59/Zbr.2000, jímž byla na dané střelnici povolena i střelba ze zbraní až do ráže 45, perkusních zbraní a brokovnic, do souladu s Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978 a k přijetí takových opatření, která zajistí provoz dané střelnice v souladu s tímto kolaudačním rozhodnutím.

53. Žalobce v této souvislosti dále v žalobě poukázal na Ústavním soudem akcentovaný princip dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci. Uvedl, že střelnice je pro střelbu velkorážných zbraní užívána již od roku 1981 a navíc bylo rozhodnutím ministra pro místní rozvoj ze dne 11. 4. 2007, č. j. 33841/2006-22-3 ponecháno v platnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2004, v němž tento došel k závěru, že Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 se na Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 neodvolává a neurčuje ani žádné podmínky omezující provoz střelnice s výjimkou dočasného opatření balistika (podmínka 5) přijatého do doby dokončení clony stání střeliště č. 1. Je tak zcela v rozporu s principem právního státu a právní jistoty, aby po více jak 40 letech legitimního užívání střelnice pro velkorážní zbraně dospěl žalovaný k opačnému závěru.
54. Krajský soud ale nepovažuje žalobcem připomínanou judikaturu Ústavního soudu za přílehlavou na posuzovaný případ. Z obsahu protokolu sepsaného stavebním úřadem dne 27. 11. 1998 soud zjistil, že stavební úřad již uvedeného dne bylo provedeno místní šetření, při kterém stavební úřad žalobci sdělil, že z dokumentace vyplývá, že předmětná střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek, nikoli pro střelbu z velkorážných zbraní. Z rozhodnutí Okresního úřadu Přerov ze dne 30. 10. 2000, zn. RR/vl.2221/00, pak soud zjistil, že již v roce 1998 stavební úřad projednával s žalobcem přestupek, jehož se měl dopustit právě užíváním střelnice P. H. v rozporu se stavebním a kolaudačním rozhodnutím, tj. i pro velkorážné zbraně. Dále z obsahu správního spisu vyplývá, že od té doby pak byla prakticky nepřetržitě řešena oznámení Policie ČR o zjištěném užívání střelnice ke střelbě z nepovolených zbraní a žalobce byl vyzýván stavebním úřadem ke zjednání nápravy. Obsah správního spisu tak zcela vyvrací pravdivost tvrzení žalobce o jeho dobré víře a 40 letech legitimního užívání předmětné střelnice na pozemku parc. č. XA pro velkorážné zbraně.
55. Důvod, proč žalovaný přehodnotil svůj názor vyjádřený v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004, OSR/2951/04 – SŘ/1894/HK, v němž uvedl, že Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 neodkazuje na žádné povolení a neurčuje žádné podmínky omezující provoz střelnice, žalovaný srozumitelně vysvětlil na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Jakkoli změnu stanoviska správního orgánu nelze označit za ideální stav, nelze po správním orgánu požadovat, aby za každou cenu setrval na jedné učiněných závěrech, přestože se seznámí s novými skutečnostmi a argumenty, které jej přimějí k závěru o tom, že jím dříve zaujaté stanovisko není správné.

Argumentace rozsudky vydanými v civilním řízení

56. Stavební úřad na str. 7 svého rozhodnutí poté, co učinil závěr o provázanosti Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, odkázal k podpoře svého závěru také na obsah rozsudků Okresního soudu v Přerově ze dne 19. 10. 2015, č. j. 15 C 136/2014-97 a Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 9. 6. 2016, č. j. 12 Co 139/2016-119, přičemž ocitoval pasáž, v níž okresní soud výkladem podkladů ze stavebního řízení dospěl k závěru, že předmětnou střelnici lze užívat jen jako malorážkovou, a následně dodal, že zpochybňování platnosti pravomocných rozhodnutí soudů je nepřipustné.
57. Žalobce v žalobě proti této argumentaci namítl, že se jednalo o civilní žalobu, jejíž podstatou bylo posouzení míry hluku ze střelnice, přičemž tím, zda má žalobce povolenou střelnici pouze pro malorážky, se soud zabýval jen jako předběžnou otázkou, jejíž řešení je jen součástí odůvodnění rozsudku, které není pro jiné orgány závazné.
58. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 19. 10. 2015, č. j. 15 C 136/2014-97 byla zamítnuta žaloba Ing. J. Kopeckého, jakožto vlastníka pozemků parc. č. 1834/1 a 1900/09, již tento požadoval, aby soud uložil žalovanému (žalobci v tomto řízení) povinnost zdržet se celoročně obtěžování hlukem vznikajícím střelbou ze všech druhů zbraní kromě vzduchovek a malorážek. Okresní soud se při zkoumání pasivní legitimace žalovaného (žalobce v tomto řízení) zabýval výkladem téže povolovací stavební dokumentace jako správní orgány v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí a na str. 10 uvedeného rozsudku dospěl k závěru (který stavební úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích citovali), že střelnice na pozemku parc. č. XA byla povolena jen pro střelbu ze vzduchovek a malorážek, a tudíž v souladu s Kolaudačním rozhodnutím z roku 1978 může být jen k tomuto účelu užívána. Za prokázanou označil soud také skutečnost, že na této střelnici dochází i ke střelbě z jiných zbraní. Žalobu nicméně soud přesto zamítl, a to s odůvodněním, že Ing. J. Kopecký neprokázal, jak často dochází ze střelby z těchto zbraní v době, kdy užívá své pozemky, a jak konkrétně je v míře nepřiměřen místním poměrům obtěžován v důsledku tvrzených hlukových imisí v obvyklém užívání svých pozemků.
59. Žalobci je třeba přisvědčit v tom, že otázku, k jakému účelu je z hlediska stavebních předpisů povoleno užívání střelnice na pozemku parc. č. XA, řešil okresní soud v uvedeném řízení jen jako předběžnou. Předběžnou (prejudiciální) otázkou je otázka, která sice není přímo předmětem řízení, avšak jejíž vyřešení za řízení je nezbytné pro rozhodnutí o věci samé. Vyřešení předběžné otázky se neprojeví ve výroku rozhodnutí soudu, ale jen v jeho důvodech, a proto předběžně vyřešená otázka nemůže nabýt právní moci (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2003, sp. zn. 21 Cdo 1339/2003, ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. 33 Cdo 4272/2009, či ze dne 4. 1. 2023, sp. zn. 25 Cdo 3247/2021). Účinek závaznosti soudního rozhodnutí ve smyslu § 159a odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, se tudíž vztahuje pouze na právní následek vyslovený v jeho výroku (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2276/2019). Řešení otázky, která v jiném řízení nebyla přímo předmětem sporu, a o níž proto soud nerozhodoval ve výroku, nýbrž se s ní (jako s otázkou předběžnou) pro účely svého rozhodnutí vypořádal toliko v odůvodnění svého rozhodnutí, účinků závaznosti nenabývá (srovnej např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 4004/2011, a ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. 33 Cdo 1919/2015, nebo jeho usnesení ze dne 27. 5. 2020, sp. zn. 23 Cdo 553/2020, a ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. 28 Cdo 915/2022).

60. Stavebnímu úřadu lze tudíž vytknout nesprávnost tvrzení o nepřípustnosti odchýlení se od závěru vysloveného okresním soudem v odůvodnění uvedeného rozsudku. Na zákonnost napadeného rozhodnutí ale tato dílčí nesprávnost vliv nemá, neboť stavební úřad i žalovaný použili odkaz na závěry okresního soudu o dané otázce jen podpůrně. Stavební úřad dospěl k závěru o provázanosti Kolaudačního rozhodnutí z roku 1978 a Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975 nejprve vlastní interpretací podkladů, a teprve následně poukázal na skutečnost, že k týmž závěrům dospěl i okresní soud při posuzování předběžné otázky v uvedeném řízení.

Argumentace § 126 odst. 1 stavebního zákona

61. Žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí uvedl: „Dále je potřeba ještě doplnit, že v ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona je uvedeno, že stavbu lze užívat k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, lze ji užívat jen k účelu vymezeném v povolení stavby, takže se má za to, že v tomto případě, je účel vymezený v povolení o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975, čj. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572.“
62. Žalobce v žalobě namítl, že predestřený výklad § 126 odst. 1 stavebního zákona je svévolný a v rozporu s rozhodnutím (ve věci přestupku) ze dne 30. 1. 2020, č. j. 127240/2019/OSR/7787, v němž žalovaný uvedl, že § 126 odst. 1 větu druhou stavebního zákona je možné použít, jen pokud stavba nevyžadovala kolaudaci. Jelikož střelnici bylo nutno kolaudovat, je nutné vycházet pouze z věty první § 126 odst. 1 stavebního zákona.
63. Krajský úřad předně uvádí, že citovaná věta je sice jen velmi obtížně srozumitelná, avšak jejím jazykovým výkladem lze dovodit, že žalovaný zamýšlel sdělit závěr, s nímž žalobce v žalobě polemizuje.
64. Podle § 126 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012 platilo, že *stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v ohlášení stavby, ve veřejnoprávní smlouvě, v certifikátu autorizovaného inspektora, ve stavebním povolení, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu*. S účinností od 1. 1. 2013 byl text tohoto ustanovení změněn tak, že *stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu*. *Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby*.
65. Žalovaný tedy zřetelně v napadeném rozhodnutí vycházel z § 126 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012, z něhož je dovodil, že účel užívání stavby může být vymezen v kterémkoli z uvedených aktů, tudíž je v pořádku, pokud v posuzovaném případě není účel stavby explicitně vymezen v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978, neboť postačuje, že je vymezen v Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, tj. ve stavebním povolení. Podle žalobce je však relevantní text § 126 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013, podle něhož je účel stavby vymezený ve stavebním povolení relevantní toliko u staveb nevyžadujících kolaudaci, což není posuzovaný případ. Žalovanému vytýká žalobce také názorovou nekonzistentnost s odkazem na jeho rozhodnutí ve věci přestupku z 30. 1. 2020, v němž žalovaný vytkl stavebnímu úřadu nesprávnost závěru, který nyní sám učinil.
66. Kritika žalobce je oprávněná. Vedle již uvedené nesrozumitelnosti citované věty není ani krajskému soudu zřejmé, proč žalovaný vycházel z § 126 odst. 1 stavebního zákona ve znění

účinném do 31. 12. 2012. Podle krajského soudu však žalovaný, ačkoli aplikoval nejen nesprávné znění zákona, nýbrž i nesprávný zákon, dospěl ve výsledku ke správnému závěru. Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 bylo, jak vyplývá z jeho záhlaví, vydáno podle § 82 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), tj. za účinnosti starého stavebního zákona, který je tudíž podle krajského soudu předpisem relevantním pro posouzení této otázky. Podle § 82 odst. 1 starého stavebního zákona (ve znění účinném ke dni 6. 10. 1978, tj. ke dni vydání předmětného kolaudačního rozhodnutí) platilo, že *kolaudačním rozhodnutím se povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby*. Podle § 85 odst. 1 starého stavebního zákona pak platilo, že *stavbu lze užívat jen k účelu určenému v kolaudačním rozhodnutí, popřípadě ve stavebním povolení*. Tento text je tedy obdobný textu § 126 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012, tj. umožňuje stanovit účel užívání stavby i ve stavebním povolení.

67. V posuzovaném případě proto, přestože stavba střelnice vyžadovala kolaudaci, což není sporné, nebyl účel jejího užívání v Kolaudačním rozhodnutí z roku 1978 specifikován přímo, nýbrž bylo podmínkou 1) tohoto rozhodnutí odkázáno na účel užívání, pro který bylo vydáno povolení, jímž bylo právě Rozhodnutí o přípustnosti stavby z roku 1975, které v bodě 8 podmínilo povolení užívání stavby dodržením Posudku ČILZ, jenž zase podmínil svůj souhlas se stavbou tím, že střelnice bude sloužit jen pro malorážky a vzduchovky, jak již soud uvedl výše.

D) Závěr a náhrada nákladů řízení

68. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
69. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu psípu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. ledna 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu